

ffp

september

1985

INNHOLD (ikke rare greiene..):

- s.1.....Hvem er denne mannen?
- s.2...Innholdsfortegnelse m/dikt
- s.3..."Om KK-redaksjonen, grunn-
organisasjoner og arbeider-
kultur" Svar til Ma. [redacted]
- s.6... "Hue opp av sanda". Innlegg
fra M. [redacted]
- s.6... "Jorun for jenter?" Innlegg
fra Simen.

Eit ord.
Ein stein
i ei kald elv.
Eg lyt ha
mange steinar,
skal eg
koma yver.

Olav H. Hauge

OM KK-REDAKSJONEN, GRUNNORGANISASJONER OG ARBEIDERKULTUR

Svar til John T. i J i juni
august FFF

M: vil arbeideropprør i partiet. Han mener kulturen i partiet passer for intellektuelle og ikke for arbeidsfolk. Jeg tror det finnes mange eksempler på at dette er riktig. Eksempelet M: tar opp har også med dette å gjøre, men ikke på den måten M: -- synes å mene. M: er nok ikke den eneste som har hørt rykter om nedlegging og omorganisering av KK-avdelinga. Og slik M har oppfatta situasjonen så er det forsåvidt rimelig at han her kommer til å rette baker for smed:

Men til saken:

1. KK-avdelinga har ikke blitt nedlagt. Men den er blitt omorganisert. Om noen har fortalt Bjørn We at avdelinga er nedlagt så er det i alle fall ikke styret i avdelinga eller DS.

2. Bjørn W ble ikke overført fra sin boligavdeling. Avdelinga der hadde derfor ikke anledning til å ta han opp som medlem der, sjøl om han krevde det. Dette er praksis i partiet. Noe annet ville være å overlate organiseringa av partiet fullstendig til "bekjentskaper og forbindelser". I tida fra han starta å jobbe igjen i KK ved nyttår og til han meldte seg ut av partiet i

mars, ble det arrangert flere møter for alle medlemmer organisert i KK om konflikten på huset. Dette var nettopp for å trekke med også de som ikke var organisert i avdelinga i diskusjonen om motsigelsene på huset.

3. Det har vært uenighet om organiseringa av partiavdelinga på KK. Avdelinga tok sjøl initiativ til en diskusjon om omorganisering allerede i 1983. De ønska å skille ut en del journalister til et eget journalistlag, eller medialag. Den direkte bakgrunnen var at avdelinga var stor, og behov for særskilt jobbing blant journalister. DS gikk imot en slik omorganisering. Dette ville styrke den spontane utviklinga av Oslopartiet bort fra arbeidsplasslag til lag for yrkesgrupper.

4. Avdelinga i KK har vært ei avdeling som kun organiserte medlemmer i redaksjonen. Dette har vært kritisert av medlemmene som jobber i KK utafor redaksjonen (med salg, distribusjon, administrasjon osv.). De har stilt krav om at også arbeiderne i KK skal kunne organiseres på jobben. Jeg ville tro M: ville være den første til å støtte dette kravet.

5. På årsmøtet til KK-avdelinga la styret fram et forslag om at orga-

nisasjonsområdet til avdelinga skulle være alle som jobba i A/S Klassekampen. Styret ble nedstemt. Flertallet ville at avdelinga fortsatt skulle være bare for redaksjonen, og dersom de andre skulle partiorganiseres på jobben, fikk en danne en egen avdeling for disse. Begrunnelsen var nok forskjellig, men det ble blant annet påstått at styrets forslag var et uttrykk for antiintellektualismen som fantes i AKP, når de foreslo at arbeiderne i distribusjonen skulle inn i avdelinga som organiserte redaksjonen. Forøvrig vedtok årsmøtet at spørsmålet om omorganisering skulle utredes videre av styret.

6. Partimedlemmene utenfor redaksjonen protesterte til DS og SK. For disse oppfattet jo vedtaket nettopp som et uttrykk for motsigelsen mellom intellektuelle og arbeidere i partiet. Styret i avdelinga ba representanten for DS om å gjøre de nødvendige undersøkelser mht. organiseringsmuligheter for alle medlemmene som jobba i avisa, og avgjøre spørsmålet.

7. I og med at det er SK som etter vedtektene bestemmer organisasjonsområder for avdelingene, og som skal godkjenne endringer, ble spørsmålet behandla både av ansvarlige for org.spørsmål i DS og av SK. Her var innstillinga klart til støtte for mindretallet i KK-avdelinga og medlemmene utenfor redaksjonen. Det hadde hele tida vært klart at dette betydde at en del folk måtte overføres til boliglag eller andre lag.

8. DS så det som svært viktig å få avklart organisasjonsspørsmålet raskt. Årsmøtet hadde ikke valgt nytt styre, og det gamle styret var ikke fulltallig, og oppfattet seg

som et interimstyre.

9. Aksjonen før jul gjorde ikke situasjonen enkel. DS og SK vurder- te det i denne situasjonen som nødvendig at alle medlemmene av partiet som jobba på KK, uavhengig av hvor de var avdelinsorganisert, var med på møter som behandls konflikten som var oppstått. I januar ble det holdt flere slike møter. Avdelinga hadde først møt i midten av februar. Formannen i avdelinga har blitt kritisert for ikke å innkalle avdelingsmøte tidligere, og denne kritikken har han sagt seg enig i.

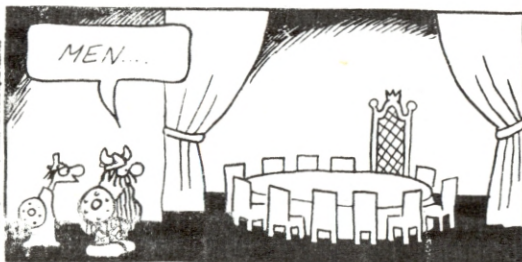
10. Omorganiseringa ble gjennomført i mars/april. Etter omorganiseringa ble forholdet mellom medlemmer i redaksjonen og i resten av bedriften i samsvar med hvordan medlemmene totalt fordelte seg i bedriften.

11. Jeg er enig med M i at det er vanskelig for medlemmer å ta stilling til vrimmelen av motsigelser innafor KK. Diskusjonen framover vil være tjent med at vi klarere får fram prinsipielle uenigheter. Spørsmålet om arbeidsfolk i partiet sin innflytelse over avisa er et slikt spørsmål. Striden om omorganiseringa av avdelinga var etter mi meining et uttrykk for dette. At det oppstår konflikter og uenighet, er helt nødvendig, og slike motsigelser må søkes løst gjennom diskusjon. Men når motsigelser ikke blir løst, og det må tas avgjørelser, sikres da arbeidsfolk sin innflytelse best ved at partiets valgte organer bestemmer, eller sikres det ved at journalistene i og utafor partiet får det siste ordet? Dette er et prinsippsspørsmål som det går an å ta stilling til uten å kjenne detaljene i vrimmelen av motsetninger

12. Det er svært beklagelig at Bjørn W. meldte seg ut av partiet. Spesielt beklagelig er det når han blant annet begrunner det med at han ikke straks ble tatt opp i avdelinga, og det også uten å være overført fra si gamle avde-

ling. Heldigvis har ikke noen av dem som ble nektet å være med i avdelinga pga. at de er sjåførere, driver med pakking, punching, eller betjener sentralbord, meldt seg ut av den grunn.

DS-kontakten
for avdelinga.

HUE OPP AV SANDA?

Partiledelsen i Oslo kom i august med et skriv som varslet diskusjon om Klassekampen, eller "KK-opprøret", - etter valget. Bedre seint enn aldri. Det er mange KK-venner, både medlemmer og sympatisører som har venta lenge, faktisk hele 1985, på en slik debatt.

Det er planlagt at 1986 skal bli et KK-år, med diskusjon om avisa, opptrapping av salg og verving. Det høres bra ut. Men 1985 var også et "KK-år", i negativ forstand.

Jeg syns det er på høy tid at denne debatten kommer, og har hele tida vært imot at den skulle utsettes til etter valget. "Valgkamp er en ting, utviklinga i KK en annen", er det mange som tenker. En skuff i kommoden for valgkamp, en annen skuff for Klassekampen. Det minner om Maos artikkel om sjablonmessige skriverier, der han kritiserer kamerater som deler alt inn i hver sin skuff, som i et kinesisk apotek. "Det er en formalistisk metode som grupperer ting etter deres ytre kjennetegn, istedenfor etter de indre forhold mellom dem." (Mao-serien bind 3, s.58 el. Srifter i

utvalg s.176)

Gjennom hele valgåret har vi fått små, men illevarslende drypp av signaler om hva som skjer i Klassekampen. Mest gjemmom Verdens Gang, Dagbladet og Arbeiderbladet! At dette kan ha vært uheldig for valgkampen, har neppe streift partiledelsen. At vi har vært sulteforra på informasjon og blitt frustrerte, har en kanskje fantasi nok til å tenke. Men at det har noen betydning for valgkampen, -? Det har de tydeligvis ikke forstått.

Det var derfor et positivt unntak at Sigurd A skrev i lørdagsnummeret 24.august, og at dette da nådde alle gratisabbonentene vi verva. Uten at jeg dermed har sagt hva jeg mener om artikkelen.

Men jeg må spørre: Skal debatten DSAU varsler bli intern? Eller skal den bli både ekstern og intern? Er den ikke allerede ekstern? Skal den være ekstern for noen?

Til debatten i seg sjøl: Henviser til mitt innlegg i august-FFP om "Wf saken".

Ma

JORUN FOR JENTER?

Ussystematisk og famlende som dette kanskje vil fortone seg, prøver jeg likevel å kaste fram

noen tanker i lys av møkkavalget vi gjorde. De ytre årsakene til tilbakgangen lar jeg her ligge. Mye kan

nok sies her også, men de fleste vil vel være enige i at vi for det første blei skvisa i et regjeringsvalg, og for det andre ikke har makta å nå fram til de nye, unge velgerne.

Vi bør diskutere valget grundig, taktikken, politikken, stille spørsmål om hvorfor SV fikk såpass framgang på vår bekostning. Hvorfor denne suksessen for skrotvenstre? Klarte vi å markere oss som noe kvalitativt ANNET enn de andre partiene, eller framsto vi bare som ei lita sekt som lovde LITT mer enn SV? Alt dette og mer til må diskuteres og oppsummeres grundig fram mot neste runde. Intet tyder på at det vil være en taktisk gunstigere situasjon for oss i -89.

Men her og nå vil jeg bare ta opp JENTER FOR JORUN-kampanja. Det må være lov å fastslå at denne vrien i valgkampen ikke ga uttelling. Tvert imot trur jeg vi tapte på denne kampanja. Jeg veit nemlig om mang en mann (og også kvinner) som hadde sterke motsigelser på dette "jippoet". Som sjølsagt ikke kunne gå ut aktivt MOT opplegget, og derfor blei passive i valgkampen. Det blei jentenes valgkamp, først og fremst, fokusert og bygd opp rundt den sterke, uredde KVINNEN Jorun.

Jeg (som mann) opplevde dermed UVILKÅRLIG å bli stilt litt på sidelinja, og jeg veit jeg ikke var aleine om det. En helt unødvendig motsigelse blei skapt, eller rettere, skjerpa, all den tid denne motsigelsen har liggi og skvalpa lenge i kjølvannet av vinklinga på 6-timers dagen. Her har det nemlig vært klare feministiske overslag i lengre tid! Det er IKKE sånn at 6-timers dagen først og fremst er et KVINNEKRAV. Hvor blir det av klasseinnrettinga i dette spørsmålet? Det er ARBEIDERKLASSEN som har objektiv interesse av 6-timers da-

gen, for å ta igjen noe av den økte utbyttinga. Dette blei faktisk stilt som KLASSEKRAV alt i 30-åra av arbeiderklassens kvinner og menn. Det er bare SKADELIG å male på dette som et kvinnekraV. Som mann i arbeiderklassen føler jeg meg personlig provosert av det, og jeg er ikke den eneste.

Disse klart feministiske overslaga mener jeg nå naturlig ga seg uttrykk i JENTER FOR JORUN-kampanja. Dette svekka opplagt profilen vår som arbeiderklassens parti - her i Oslo iallefall - og styrka inntrykket av RV som de svakes/sykes, kvinnes og homsnes parti. Sjølsagt ikke noe gæli i at disse gruppene har sine talsmenn i RV, så lenge det blir UNDERORDNA det faktum at vi FØRST OG FREMST er ARBEIDERKLASSENS parti. Det er DENNE profilen vi må styrke framover, og legge neste valgkamp opp etter, sånn at noen slipper å bli passivisert pga. at de uheldigvis har gærnt kjønn.

Jorun har gjort en bra jobb, vi bør absolutt bygge vidare på henne, som partiets/RVs hovedtalskvinne fram mot neste stortingsvalg, men ikke som jentenes talskvinne, kvinnes talsmann, men VÅR talskvinne, arbeiderklassens talsmann.

Simen

FRIST FOR INNLEVERING
AV STOFF
TIL NESTE FFP
ER TORSDAG 10. OKTOBER.

IKKE GÅ
MED DE PLAGSOMME
TANKENE DINE
FOR DEG SELV.
PLAG ANDRE LITT
OGSÅ.

SKRIV I FFP.

